

Аналітичний центр «Нова Економіка»

ЗБІРНИК ТЕЗ НАУКОВИХ РОБІТ
УЧАСНИКІВ МІЖНАРОДНОЇ
НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ДЛЯ СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ ТА МОЛОДИХ УЧЕНИХ

**СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ
ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ:
ПЕРСПЕКТИВИ ТА ЕФЕКТИВНІСТЬ**

22 грудня 2018 року

Київ
2018

УДК 330.34(063)
С83

**Стратегічні напрями інноваційного розвитку економіки
С83 країни: перспективи та ефективність:** збірник тез наукових робіт учасників Міжнародної науково-практичної конференції для студентів, аспірантів та молодих учених (м. Київ, 22 грудня 2018 р.). – К.: Аналітичний центр «Нова Економіка», 2018. – 168 с.

УДК 330.34(063)

Організатори конференції не завжди поділяють думку учасників. У збірнику максимально точно відображається орфографія та пунктуація, запропонована учасниками.

Усі матеріали подаються в авторській редакції.

Мась Р. В. ФІНАНСОВІ ІНСТРУМЕНТИ ВИПЕРЕДЖЕННЯ РИЗИКІВ ГРОШОВИХ ПОТОКІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ	135
Олійник І. О. СУТНІСТЬ ТА ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ДЕРЖАВНИМ БОРГОМ	136
СЕКЦІЯ 9. ФІНАНСИ ТА ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА	
Канюченко М. В., Артюх О. В. СИСТЕМА ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ: НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ	141
Макаренко У. Б. ФІНАНСОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ РОЗВИТКУ МЕДІАКОРПОРАЦІЙ В УКРАЇНІ	144
СЕКЦІЯ 10. МАРКЕТИНГ	
Касич А. О., Бурківська В. А. ПОВЕДІНКА СПОЖИВАЧІВ НА РИНКУ ТОВАРІВ	148
Табачук Н. О. ВПЛИВ СОЦІАЛЬНОЇ РЕКЛАМИ НА МОЛОДЬ	152
СЕКЦІЯ 11. СУЧАСНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ	
Горовий О. І. СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ БІЗНЕС-ПРОЦЕСАМИ ПАТ «УКРЗАЛІЗНИЦЯ» В УМОВАХ КОНКУРЕНТНОГО СЕРЕДОВИЩА	154
СЕКЦІЯ 12. ЛОГІСТИКА ТА ТРАНСПОРТ	
Салабай В. О. КОНЦЕПЦІЯ VALUE ADDED LOGISTICS	159
Позняк О. В., Семенов І. К. УПРАВЛІННЯ СИСТЕМОЮ ЛОГІСТИЧНОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КЛІЄНТІВ	162

СЕКЦІЯ 9. ФІНАНСИ ТА ПОДАТКОВА ПОЛІТИКА

Канюченко М. В.

студентка обліково-економічного факультету

Артюх О. В.

кандидат економічних наук,

доцент кафедри бухгалтерського обліку та аудиту

Одеський національний економічний університет

м. Одеса, Україна

СИСТЕМА ОПОДАТКУВАННЯ В УКРАЇНІ: НАПРЯМИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

Податкова система – один з найважливіших важелів, що регулює фінансові взаємовідносини підприємства з державою в сучасних умовах ринкового господарства. Роль податкової системи полягає в забезпеченні держави фінансовими ресурсами, необхідними для вирішення найважливіших економічних і соціальних завдань.

Очевидно, що після налагодження механізму оподаткування настає бажання його оптимізувати з метою підвищення загального рівня ефективності податкових відносин. Основною причиною актуальності питань оптимізації податкової системи слід назвати закономірність розвитку національної податкової системи України.

Актуальність теми полягає в тому, що діюча на сьогоднішній день податкова система України, не забезпечує оптимального виконання своїх функцій, а саме – достатнього рівня збору податків, для покриття основних витрат бюджетів, а також не сприяє нормальному функціонуванню економіки держави, економічному зростанню та розвитку підприємницького середовища. У такій ситуації особливої важливості набуває для держави і підприємств удосконалення, розробка нових і реалізація існуючих способів оптимізації податкової системи.

Метою статті є виявлення основних напрямків удосконалення системи оподаткування в Україні.

Закономірним етапом розвитку податкових відносин в Україні, які почали будуватися з переходом до ринкової економіки, стало бажання держави і її суб'єктів оптимізувати податкову систему. Високий рівень зацікавленості сторін, відсутність збалансованості в податкових правовідносинах, специфічна роль підприємств в сучасній економіці, послідовність розвитку вітчизняної податкової системи та ряд інших більш дрібних передумов зумовили високу актуальність даного напрямку для реформування [1, с. 6].

Оптимізація податкової системи, її трансформація в розрізі секторів і галузей економіки також актуальна з точки зору вибудовування відносин між платниками податків і державою для регулювання величини податкових потоків, потреб в грошових ресурсах, обґрунтування податкової вигоди платників податків та опрацювання понятійного апарату.

Нестабільність економічної політики держави знайшла своє відображення в податковій системі.

До однієї з важливих причин сформованої економічної ситуації в Україні можна віднести недоліки податкової системи, пов'язані з нерівномірним оподаткуванням різних галузей і типів підприємств, внаслідок якого, багато підприємств і громадян вимушено пішли в «тінь». Так, за оцінками, частка тіньової економіки у ВВП становить близько 40% [2, с. 132], а за неофіційними даними – близько 60%. Як відомо, тіньова економіка негативно впливає на податкову і соціальну базу, створює несправедливу конкуренцію для зареєстрованих підприємств, веде до порочного кола взаємного збільшення податкового тягаря і тіньового сектора, спотворює офіційну статистику, що в кінцевому підсумку, призводить до прийняття неефективних рішень в області податкової політики.

Однією з популярних ідей виведення економіки з «тіні» було зниження податкових ставок, скорочення кількості податків, введено загальне декларування доходів і майна; в значній мірі поліпшено податкове адміністрування по відношенню до добросовісного платника податків і посилено по відношенню до платників податків, які ухиляються від оподаткування; введені механізми партнерства держави і бізнесу щодо встановлення ставок; створені основи для переходу від системи суцільних щорічних перевірок до перевірок платників податків, діяльність яких має ознаки ухилення від оподаткування, на основі методів аналізу з оцінки ризиків несплати податків; передбачена можливість надання податкової звітності в електронній формі без безпосереднього контакту платників податків та представників податкових органів з використанням мережі Інтернет і т.д.

Здавалося б, ці заходи повинні були стимулювати розширення бази оподаткування та таким чином компенсувати втрати доходів бюджету від зменшення ставок. Але, очевидно, що ефект від зниження податкових ставок в більшій мірі, залежить від того, які переваги отримують підприємства, що виходять з тіні.

Виявилось, що для багатьох підприємців легальний статус сам по собі не є достатньою компенсацією витрат на сплату податків. Можливими стимулами могли б стати отримання доступу до відносно дешевих кредитних ресурсів, припинення неофіційних платежів корумпованим представникам органів влади, ефективний правовий захист інтересів підприємців в суді і т.п.

Без цих обставин зниження ставок не дозволяє розраховувати на істотне розширення бази оподаткування. Крім того, навіть якщо розширення бази і станеться, це може затягнутися в часі, так як багато потенційні платники

податків будуть придивлятися до ситуації і вивчати досвід тих, хто вийде з «тіні» першими.

Зі сказаного випливає, що зниження ставок виправдано тільки тоді, коли є підстави вважати, що це не призведе до зниження доходів бюджету, або є дуже вагомі причини пожертвувати частиною доходів бюджету (які повинні будуть компенсуватися за рахунок інших джерел). В якості однієї з таких вагомих причин може розглядатися усунення податкових перепон до розвитку малого і середнього підприємництва.

Ця частина економіки в великій мірі повністю або частково знаходиться зараз в «тіні», але може залишатися там тільки при відносно невеликих обсягах виробництва. Слід враховувати і податкове навантаження на законслухняних платників податків, а також нерівномірність податкового тягара по галузях економіки. Так, наявність податкових пільг, а також численних лазівок для приховування доходів і несплати податків створили в країні атмосферу відсутності чесної конкуренції законслухняних і законеслухняних платників податків, що також сприяють розвитку тіньової економіки.

Отже, реформування діючої податкової системи повинно здійснюватися у напрямках створення сприятливих податкових умов для товаровиробників, стимулювання вкладення коштів в інвестиційні програми, забезпечення пільгового податкового режиму для іноземних капіталів, що залучаються з метою вирішення пріоритетних завдань розвитку економіки. Ці напрями мають безпосереднє відношення практично до всіх державних і регіональних податків.

Мета держави – домогтися такої оптимізації податкової системи з боку самої держави, щоб зібраних податків було досить для забезпечення всіх поставлених перед нею завдань по відтворенню суспільних благ і, в той же час, щоб податковий тягар не був надмірним і не пригнічував економічну діяльність і активність платника податків.

Література:

1. Напрями формування податкової політики України в контексті фіскальної децентралізації та розширення бази оподаткування: моногр. / за ред. д-ра екон. наук, проф. А. І. Крисоватого, д-ра екон. наук, проф. О. Д. Десятнюк. – Тернопіль: ТНЕУ, 2016. – 182 с.
2. Полторак А. С. Аналіз податкових надходжень у структурі доходів зведеного бюджету України / А. С. Полторак, Є. П. Гнатенко // Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Економічні науки. – 2015. – № 2(5). – С. 130–134.